

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113212274
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113212274.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: E.. G. F., nar. XX.XX.XXXX, C. R. XXX XX J., P. XX, právne zastúpená JUDr. Mgr. Radimom Komkom, advokátom so sídlom Prešov, Hlavná 27, proti žalovanému: R. K. - H. Y. R. K. R. J. X, XXX XX Z., o náhradu škody s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu v Prešove č.k. 8C/88/2013 - 54 zo dňa 08.01.2014 takto jednodhlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudok súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 152,36 Eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 15.01.2023 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodol tak na základe žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému náhrady škody z dôvody neuhradenia vystavených faktúr v súvislosti s ustanovením ju ako obhajkyňu ex officio.

Súd prvého stupňa výrok vo veci samej odôvodnil príslušnými ustanoveniami zákona č. 514/2003 Z.z. a zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Citoval taktiež § 151 ods. 2,3 Trestného poriadku a skonštatoval, že námietka premičania vznesená v konaní žalovaným nebola dôvodná. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že sú naplnené všetky podmienky zodpovednosti štátu za škodu, spôsobenú nesprávnou úradným postupom orgánov činných v trestnom konaní, spočívajúcom v ich nečinnosti pri rozhodovaní o nároku žalobkyne na odmenu trov obhajoby. V príčinnej súvislosti s touto nečinnosťou vznikla žalobkyňi škoda v jej majetkovej sfére vo výške nároku na zaplatenie trov obhajoby v zmysle Vyhlášky č. 240/1990 Zb. Súd prvého stupňa preto priznal žalobkyňi náhradu škody vo výške, ktorú si uplatnila.

S poukazom na § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. ako aj v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. ustálil, že žalobkyňi spolu s náhradou škody prináleží aj úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy 152,36 Eur od 15.01.2013, teda od prvého dňa nasledujúceho po tom, čo žalovaný žalobkyňi oznámil, že neuspokojí jej nárok na náhradu škody. Preto súd prvého stupňa vo vzťahu k výške uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p. s konštatovaním, že žalobkyňa bola v konaní úspešná v časti istiny vo výške 152,36 Eur a úrokov z omeškania vo výške 8,75% od 15.01.2013 do zaplatenia. Vychádzajúc z uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania

vyhodnotil zamietavú časť úrokov z omeškania, vypočítanú sumou celkom 267,70 Eur ako jej neúspech. Preto pomer úspechu žalobkyne vyjadrený sumou 152,36 Eur a jej neúspechu vyjadrený sumou 267,70 Eur je približne rovnaký, preto v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. o trovách rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti uvedenému rozsudku a to čo do výroku o trovách konania v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Navrhla napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa o náhrade trov konania zmeniť a priznať jej trovy prvostupňového konania pozostávajúceho zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 49,50 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 212,69 Eur, ako aj náhradu trov odvolacieho konania v sume 21,87 Eur, všetko na účet jej právneho zástupcu. Podľa odvolateľky súd prvého stupňa výrok o náhrade trov konania nesprávne právne posúdil. Nemôže súhlasiť s názorom vysloveným v napadnutom rozsudku ohľadne trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa pomer úspechu a neúspechu žalobkyne posudzoval z prisúdenej istiny a neúspech po vypočítanom kapitalizovanom úroku z omeškania. Poukázala v ďalšom na § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 a § 7 ods. 1,2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien. Predmetom konania bol zaplataenie škody v celkovej sume 152,36 Eur, z ktorej jej bola doručená výzva na zaplataenie súdneho poplatku za návrh, ktorý je 49,50 Eur. V tejto súvislosti poukázala aj na § 121 ods. 1 OZ. Uviedla, že príslušenstvo, úroky z omeškania, neboli samostatným predmetom poplatkového úkony, tieto neboli uplatňované ako kapitalizovaná čiastka, ale boli uplatňované ako príslušenstvo pohľadávky. Preto základ pre výpočet súdneho poplatku bolo potrebné vypočítať podľa § 7 ods. 5 Zákona o súdnych poplatkoch.

Podľa odvolateľky preto je nesprávny právny názor pri výpočte kapitalizovanej čiastky - úroku zo strany súdu, pretože ona si takúto kapitalizovanú čiastku v návrhu ani v priebehu celého konania voči žalovanému neuplatňovala. Ak by súd takúto kapitalizovanú čiastku sám vyčíslil a priznal, bolo by to nezákonné a v rozpore so žalobným petitom, t.j. ako ultra petitem.

Žalobkyňa svoje trovy konania a trovy právneho zastúpenia vyčíslila podaním doručeným súdu 13.01.2014 a na tom zotrúva. Zároveň si vyčíslila trovy odvolacieho konania podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. advokátskej tarify podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) 13,83 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, spolu 21,87 Eur.

K odvolaniu žalobkyne sa žalovaný nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 1,2 O.s.p. zistil, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia závisel od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (§ 142 ods. 2,3 O.s.p.).

V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu a teda účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účel uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Ak účastník nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každý účastník (tak žalobca, ako aj žalovaný) je z časti úspešný a z časti neúspešný. Vo všeobecnosti platí, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Za rovnakej situácie však môže vysloviť, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Ak je podiel úspechu obidvoch

strán zhruba rovnaký, súd rozhodne, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Aj keď má účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, a teda nebude pomerne trovy deliť, ale iba v prípade, ak účastník mal neúspech len v pomerne nepatrnej časti, alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu.

Procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“ podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p., ale za „čiastočný úspech“ v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. (R 34/2005).

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd má za to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania je predčasné. Súd prvého stupňa ako čiastočný neúspech žalobkyne považoval výšku kapitalizovaného úroku z omeškania, o ktorú bola žaloba zamietnutá. Do úspechu žalobkyne však nepojal priznaný úrok z omeškania. Takto preto predčasne vyhodnotil pomer úspechu a neúspechu účastníkov v tomto konaní.

K odvolacím námietkam žalobkyne týkajúcim sa toho, že v žalobe úrok z omeškania nebol vyčíslený a súd prvého stupňa nemal vychádzať z kapitalizovaných úrokov z omeškania, odvolací súd uvádza, že úroky z omeškania boli uplatnené sice nie v kapitalizovanom vyčíslení, ale konkrétnym percentom a za konkrétne obdobie. Nemožno preto súhlasiť s jej tvrdením, že súd prvého stupňa v prípade vyčísleného kapitalizovaného úroku z omeškania rozhodoval ultra petitum. Nárok na úroky z omeškania v konkrétnej výške a od konkrétneho obdobia boli riadne žalobou uplatnené. Nie je možné súhlasiť ani s ďalšou odvolacou námietkou, podľa ktorej, ak bol súdny poplatok vyrúbený z istiny, t.j. bez zahrnutia príslušenstva, je nutné z uvedeného vychádzať aj pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Je treba však súhlasiť s názorom, že príslušenstvo sa zahŕňa do základu poplatku vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poplatkového úkonu. Znamená to, že príslušenstvo by v tomto prípade muselo byť samostatne uplatnené. V prejednávanej príhode však o takúto situáciu nejde.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania postupom podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a postupom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vrátil vec prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne vyhodnotiť zákonné podmienky týkajúce sa rozhodnutia o trovách konania vo vzťahu medzi účastníkmi konania. Pri opätovnom hodnotení podmienok pre aplikáciu konkrétneho zákonného ustanovenia musí vychádzať z vyššie uvedeného a posúdiť, či nejde o pomerne nepatrnú časť neúspechu žalobkyne, ak bol zamietnutý nárok iba čo do úroku z omeškania za určité obdobie. Pre správne a spravodlivé rozhodnutie súd prvého stupňa bude musieť zhodnotiť všetky okolnosti danej veci. Nové rozhodnutie súd prvého stupňa bude musieť tiež náležite odôvodniť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.